

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodoritus locis quibusdam emendatur, Cap. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

46. ὀρεγόμενος. Pag. 295. vers. 5. πάλισιν. 6. ἀκολύθῃ. Pag. 296. vers. 20. πειρημένος. 22. ἀπακλίνεσθαι. 27. ἐνέγκας. Pag. 279. 19. ἐφίπτεται. 26. πρὸς βεβαίωσιν. vers. vlt. ἐπέχεται. Pag. 298. 11. οἶδα τὸς ἡμετέρους. 35. ἰδὲν θάνατον. Pag. 300. 25. κακὸς ὁ θεὸς νόμου. 47. αἰ τὸς. Pag. 302. 22. μολυβῆ. Pag. 303. 21. τετρακομίδιος. Pag. 304. 5. ἀμέλει. 23. σιωπῶν. 43. δι' αὐτὸν. Pag. 305. 5. ἔαυσετο ἕξαγαγεῖν αὐτὸν ἐκ μέσων πονηρίας. Et sic in Latina interpretatione legendum est, Festinauit educere eum de medio iniquitatis. 8. αὐτῶ. 15. ἀνείπει. 17. θηλαζόντων. Pag. 307. 40. Ἀλέξανδρος. 43. μαριώδη. Pag. 308. 19. αὐτοῖς. αὐτοῖς enim τῷ βασιλεῖ est, relaturum se ad Imperatorem. 22. αὐτῶ. 25. ἐκοιμήθησαν. 34. videntur hæc verba delenda, τὴν ἑπομένην ἐν ταῦτα διηγήσομαι. 39. ἀπᾶραι. 42. δυοῦσαι. 43. ὡς τῶν τῶν. 45. καὶ τὸν θάνατον. 50. Ἀλέξανδρος. Pag. 309. 14. ἢ πρὸς αὐτὸν. i. κατὰ. 37. lego, εἶτα ἀπεχώρησεν. i. discessit, non ἐπεχώρησεν. Itaque corrigenda hoc loco Latina interpretatio, quæ habet, periculum faciunt. Vers. 41. Lubentius legerim ὡς ἀπεχώρησεν. Versu sequente, non placet quòd hæc verba, πρὸς αὐτὸν τὰς αὐτῶν ἐχρήσατο ἡγερέοις ἀφ' μετανοίας συστάσειν, ita vertit Cornarius, Sed & ad ipsum conscriptis confirmationibus vsi sunt propter pœnitentiam, Sic itaque mallet, Sed & ipsi Athanasio sese, velut ad meliorem mentem redeuntes, commendarunt. Hæref. 69. pag. 314. 19. ἐπελέσθην. Pag. 315. 8. πρὸς κληθέντες malim. i. πρὸς εὐσεβῆς, quam πρὸς κληθέντες. vers. 22. pro Εὐσεβῆς, repono Εὐδοξίῃ. Ab hoc enim, non ab illo, Valens baptizatus est. Vers. seq. delendum punctum post ἀκολού. Pag. 320. 8. ὁ εὐσεβῆς. 23. ἐπεισετέγκαντες. 25. ἐκτινάμι. 39. σιωδασιός. Pag. 323. 28. συναλοφῆ. Pag. 324. 31. ἀγετένι. Pag. 326. 42. ἀκλίτω. Pag. 328. 37. ἐνοίας, vt paulò post. eodem vers. ἀφ' ἐχρήσεως. vers. 46. Fortè ὡς ἐκλήθητε legendum, vt aliquantò inferius. Pag. 329. 30. μὲν ὄντι, distinctim legendum. Pag. 331. 18. post αὐτῶν, addendum puto ἔδει, vel ἔχρη. Vers. seq. lego, ὡς ἀπεχώρησεν. & ibid. πάτη. Pag. 332. 7. τὸ πρὸς. vers. 23. Fortasse pro κλιζοῖται, reponendum κνίζονται. Et hanc lectionem sequi videtur interpres, dum vertit, stimulantur. Pag. 335. 1. ἀδελφῶν. vers. 11. πρὸς φασίζονται. Ibid. pro ὑποκριτικῶς λέγει, legendum puto, ὑποκριτικῶς, vel ὑποκριτικῶς. i. demissè. Vers. 49. ἵνα πάλιν εἰς ἡμῶν. At pag. 340. vers. 6. in his verbis, εἰσία οὐ ἔστιν ἐχρη πρὸς εἰσία, &c. πρὸς εἰσία, meo quidem iudicio excessum non rectè vertit Cornarius. Etenim πρὸς εἰσίας vocabulo id omne intelligit Epiphanius, quod in Dei essentia consideratur, vt quòd iustus sit, quòd bonus, quòd omnipotens. Hæc enim non ipsam Dei essentiam indicant, vt τὸ ὄν, sed circa essentiam considerantur. Itaque πρὸς εἰσία γὰρ hæc vocat, ὡς πρὸς τὴν αἰτῶν εἰσία θεοφύμινα. Pag. 343. vers. 4. ἔλλειψιν. & ibid. pro καὶ λέξιν, videat Lector num potius κατὰ πληξίν legendum sit.

Theodoretus locis quibusdam emendatur.

CAP. IIII.

THEODORETI de diuina prouidentia Sermones cùm non ita pridem percurrerem, paucissima omnino loca reperi, quæ mihi emendationis indigere viderentur. Quæ tamen ipsa, ne properanti fortassè Lectori scrupulum aliquem iniiciant, hoc Capite indicabo. Lib. 4. non longè ab initio lego, πρὸς ἀποπέται ταῦτα καὶ ἀφ' ἀκεκρυμμένως φυλάττει, non ἀφ' ἀκεκρυμμένως, vt editi libri habent. Lib. 5. in his verbis, ἀρχὴν ὀρθῶς καὶ δικαίως οἰκοδομεῖν, vnica litera mutata οἰκοδομεῖν lego. At verò lib. 7. in his verbis, ὁ δὲ θεὸς μακρῶς καὶ τῶν ἀργόντων,

χόντων ἐκείναι, καὶ τῶν ἀρχόντων, Interpreti minimè assentior, qui pro ἀρχόντων, ἀρχιδόνων reponendum censet. Sic enim vertit, Demagogus autem tam subditiis quàm reliquis primatibus imperat. Ego autem nil video, quamobrem hoc loco à recepta litera discedendum sit. Vult quippe Theodoretus Demagogum magistratibus quoque ac primoribus & ducibus imperare. Sed hæc facilia: illud non perinde fortasse facile est deprehendere quodnam mendum in hoc libri 8. loco insideat, vbi de fratrum Iosephi crudelitate verba facit. Sic autem Græca habent: μὴ τῆς συχθείας τὸ δίκαιον (οὐκ εἰσάγοντες) μὴ τὴν τῆς ῥίξης ταυπότητα, μὴ τῆς ἡλικίας τὸ ἄωρον, καὶ κακίας ἀπειροσπον, μὴ τὴν ἀκρίσιον ὡς ἐν ὀνείροις ἡγεμονίαν, καὶ τῆς σκιάς ἀδρανεστέραν πῶς ἀρχίω, &c. Hic ego quero, quid probabile afferri possit, cur ἀκρίσιος illa somniantis Iosephi ἡγεμονία dicatur. Mihi certè nihil profus occurrit. Neque enim quod quis somniat, inuitus somniare dicitur, ac præsertim cùm lætū aliquod somnium ipsius animo obuersatur: quale illud Iosephi erat. Quare, approbantibus, vt opinor, eruditorum centuriis, mihi licebit vnica literula immutata ἀκρίσιον reponere. Hinc enim fratrum Iosephi crudelitatem exaggerat Theodoretus, quòd ob ἀνοῦσιον imperiū (neque enim tum quicquam veri ac solidi habebat, sed somnio duntaxat, quod quauis vmbra imbecillus esse solet, nitebatur) vsque ad eò in fratrem exarsissent, vt eum etiam obruncare cuperent. Hanc esse veram lectionem apparet ex his quæ sequuntur, vbi velut exponens, cur ἀνοῦσιον ἡγεμονίαν, principatum illud dicat, addit, ὡς ἐν ὀνείροις, &c, τῆς σκιάς ἀδρανεστέραν πῶς ἀρχίω. Eodem libro in hunc quoque locum mendum inuasit, τὸ χαροπὸν τῆς ἀθυμίας αἱ τῶν βλεφάρων ὡραδὴ λῦσι τολίδες, ἐργαζόμεναι μειδιάματα. Quis enim non perspicit, pro ἀθυμίας, εὐθυμίας legendum esse?

Annotationes quedam in Irenæum.

CAP. V.

TERTIVM Irenæi librum cùm nuper euoluerem, quædam obiter hinc libauī, quæ in hanc chartam conicere non grauabor. Cap. 3. adest perspicere, pro licet, vel promptum est, Græcorū more dicitur. πᾶρεστιν enim illis idem sæpe est quod ἔξεστιν. Paulò post, Quibus emendatè agentibus, &c. G. ὡν καὶ πορῶντων .i. quibus munere suo probè fungentibus. Sed & aliquantò inferius, in his verbis, Confundimus eos, qui quoquo modo, vel per sui placentiam malam, vel vanam gloriam, vel per cæcitatem & malam sententiam, præterquàm oportet colligunt, nescio an quisquam Græcæ linguæ ignarus, quid sit præterquàm oportet colligere, intellecta assequi possit. His enim verbis non dubito quin Interpres Græcam vocem ὡραδὴ λῦσι reddere studuerit: quam tamen dilucidius vertisset, præter ius fāsque conuentus agere. Vnde Socrates in histor. Ecclesiast. lib. 5. cap. 21. (in Lat. vers. 20.) Sabbatium Nouatianum, cùm relictis suis priuatos conuentus agere cœpisset, ὡραδὴ λῦσι eum dicit. Quid autem inter hæresim, schisma, & ὡραδὴ λῦσι vel ὡραδὴ λῦσι inuenerit, vide Basil. in Canonib. ad Amphilocho. can. 1. Eodem cap. 3. in his verbis, fidelioris veritatis est testis, fidelior legendum est, vt constat ex Euseb. lib. 4. cap. 13. vbi hæc verba Græcè citantur. Cap. 4. Quæ autem sunt Ecclesiæ, cum magna diligentia diligere. Deligere, mallem, ob verbum deuitare, quod antecedit. Cap. 11. Iam enim saginatus parabatur vitulus, qui pro inuentione minoris filij inciperet mactari. Hoc loco, inciperet mactari, pro, mactandus erat, dictum est: quemadmodum & cap. 17. Inciperent talia dicere, pro, talia

H. iij